

Resolució 140/2019, de 7 de març

Número d'expedient de la reclamació: 66/2019

Administració reclamada: Departament d'Educació

Informació reclamada: Una nota de premsa i un acord en castellà.

Sentit de la resolució: Desestimació

Resum: El dret d'accés a la informació pública proclamant per l'article 18 LTAIPBG té per objecte la informació que està en poder de l'Administració (article 2.b LTAIPBG), criteri possessiu que remet necessàriament a la que existeix realment en seu administrativa, lògicament en la llengua en la que s'hagin redactat els documents en qüestió; és cert tal com invoca la persona reclamant, que la legislació lingüística de Catalunya, així com la de procediment administratiu, reconeixen determinats drets lingüístics a la ciutadania, que en determinades circumstàncies poden comportar la necessitat de traduir documents. Però aquests drets lingüístics són diferents al d'accés a la informació pública, que és el que ara ens ocupa i en relació amb el qual té competència aquesta Comissió de Garantia i aquest procediment de Reclamació.

Paraules clau: Generalitat. Educació. Notes de premsa. Acords i convenis. Traducció de la informació. Inadmissibilitat. Valoracions jurídiques.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 7 de febrer de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 66/2019, presentada contra el Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la sol·licitud d'accés a la informació pública indicada en l'antecedent 2. La persona reclamant no demana el procediment de mediació previst per l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 22 de desembre de 2018 la persona reclamant presenta la següent sol·licitud d'informació pública:
*"El 19 de desembre de 2018 la Generalitat anuncia via nota de premsa un acord amb Escola Nova 21 <https://govern.cat/salaprensa/notes-premsa/318393/departament-educacio-entitats-municipalistespromouran-xarxes-actualitzacio-educativa-partir-del-programa-escola-nova-21>
Sol·licito (amb resposta en castellà):*
 - *El contingut d'aquesta nota de premsa en castellà.*
 - *Una còpia de l'acord, que entén que és formal i que detallarà condicions i terminis i que segurament haurà estat signat per ambdós representants.*
 - *Informació relativa a com aquest acord respecte l'article 20 Constitució respecte a la llibertat de càtedra, en cas d'imposar una metodologia.*

- *Informació relativa a com aquest acord respecte RGPD (Reglament (UE) 2016/679) i Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre de Protecció de Dades Personals i garantia dels drets digitals atès que una entitat privada passarà a tenir accés a dades d'alumnes, famílies i personal al que anteriorment només tenia accés a l'administració".*
- 3. El 22 de gener de 2019 la Secretaria General del Departament d'Educació resol la sol·licitud anterior. Considera que l'article 2.b LTAIPBG defineix informació pública com la que està en poder de l'Administració; que l'article 29.1.c LTAIPBG estableix la inadmissibilitat de les sol·licituds que demanen esborranys, notes, resums, opinions o qualsevol document de treball intern sense rellevància o interès públic. A partir d'aquestes consideracions, resol:
 - 3.1. Desestimar la sol·licitud de la nota de premsa en llengua castellana perquè "el dret d'accés a la informació pública no inclou un dret a la traducció de documents administratius".
 - 3.2. Inadmetre la sol·licitud en base a l'article 29.1.c LTAIPBG, perquè l'acord amb les entitats municipalistes al que es refereix la nota de premsa seria pel moment un pacte oral, encara que ferm, que estaria previst perfeccionar i firmar per escrit, però en aquest moment "el Departament no disposa encara del document formal firmat, del qual es donarà trasllat a l'interessat a partir del moment de la firma".
 - 3.3. Desestimar la sol·licitud d'informació relativa al compliment de l'acord amb l'article 20 de la Constitució i amb el Reglament Europeu de Protecció de Dades, "perquè el dret a la informació pública no afecta a valoracions de cap naturalesa".
- 4. La Reclamació presentada el 7 de febrer de 2019 considera que els articles 9 i 10 de la Llei 1/1998 sí que obliguen a la traducció al castellà de documents administratius. També argumenta, que si l'acord sol·licitat, com indica la resolució del Departament, és ferm, no pot ser només oral, de manera que hauria d'existir documentació elaborada que reflecteixi allò que posteriorment es perfeccionarà.
- 5. El 12 de febrer de 2019 la GAIP comunica la Reclamació al Departament d'Educació i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
- 6. El 25 de febrer de 2019 el Departament d'Educació notifica a la GAIP la documentació sol·licitada per l'antecedent anterior. Indica que la nota de premsa sol·licitada en castellà va ser elaborada amb anterioritat a la presentació de la sol·licitud, pel què no és un document que formi part de cap procediment administratiu en el que la persona reclamant tingui la condició de persona interessada; també fa referència a resolucions anteriors de la GAIP que afirmen que el dret d'accés a la informació pública no inclou un dret a obtenir la traducció d'informació que està en poder de l'Administració en una llengua determinada. Assenyala que l'acord amb les entitats municipalistes sol·licitat seria objecte d'un procés de negociació, en el que les eventuais plasmacions documentals tindrien la condició de notes o esborranys, exclosos del dret d'accés a la informació pública per l'article 29.1.a LTAIPBG, i

que tan bon punt es formalitzi la seva versió definitiva amb les corresponents signatures, seria objecte de publicació, amb el què també concorreria la causa d'inadmissibilitat de l'article 29.1.c LTAIPBG.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i consideracions generals sobre el contingut i l'abast del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol"*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que ha estat presentada en relació amb la desestimació i inadmissió d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *"Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda"*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *"El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis"*.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *"2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació"*.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest

precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *“Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.*

2. La resolució impugnada és conforme amb el dret d'accés a la informació pública

La resolució del Departament d'Educació objecte d'aquestes Reclamació s'ha dictat de conformitat amb el dret d'accés a la informació pública, en atenció a les consideracions següents:

En primer lloc, perquè el dret d'accés a la informació pública proclamat per l'article 18 LTAIPBG té per objecte la informació que està en poder de l'Administració (article 2.b LTAIPBG), criteri possessiu que tramet necessàriament a la que existeix realment en seu administrativa, lògicament en la llengua en all que s'hagin redactat als documents en qüestió. És cert, tal com invoca la persona reclamant, que la legislació lingüística de Catalunya, així com la de procediment administratiu, reconeixent determinats drets lingüístics a la ciutadania, que en determinades circumstàncies poden comportar la necessitat de traduir documents per part de l'Administració. Però aquests drets lingüístics són diferents al d'accés a la informació pública, que és el que ara ens ocupa i en relació amb el qual té competència aquesta Comissió de Garantia i aquest procediment de Reclamació. Per tant, i sempre des del punt de vista del dret d'accés a la informació pública, la resolució impugnada no sembla lesionar-lo i sembla així mateix correctament fonamentada la desestimació d'aquesta part de la sol·licitud. Naturalment, això no treu que si la persona reclamant considera vulnerats el seus drets lingüístics o altres drets que puguin correspondre-li en tant que interessat en un procediment administratiu pugui defensar-los mitjançant els procediments d'impugnació competents per això.

En segon lloc, perquè la resolució impugnada, i amb més detall l'informe referit per l'antecedent 6, argumenten de forma convincent que la documentació existent en relació amb l'acord sol·licitat no és la còpia sol·licitada, ja que la sol·licitud indica textualment que “entén que és formal i ... segurament firmat”. Encara que puguin existir versions provisionals o en procés d'elaboració de l'acord sol·licitat, aquestes versions és possible que s'hagin de considerar excloses del dret d'accés a la informació pública per l'article 29.1 LTAIPBG, com la feta a l'apartat c del mateix precepte, ja que és previsible que un acord d'aquestes característiques ha de ser objecte de publicitat activa.

Per últim, s'observa que el text de la Reclamació no fa cap menció dels dos últims apartats de la sol·licitud d'informació, que haurien estat desestimats per la resolució impugnada per entendre que el dret d'accés

no empara l'obtenció de valoracions jurídiques. A no referir-se a aquestes la Reclamació, cal suposar que la persona reclamant s'avé als motius d'aquesta desestimació, per una altra part suficientment consistent, doncs la informació sol·licitada per aquests dos últims apartats requereix sens dubte una valoració jurídica que s'ha d'entendre exclosa del dret d'accés a la informació pública per l'article 29.2 LTAIPBG.

Per tot el que s'ha exposat, és procedent desestimar la present Reclamació, ja que la resolució impugnada no vulnera el dret d'accés a la informació pública.

3. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 7 de març de 2019, resol per unanimitat:

1. Desestimar la Reclamació 66/2019 perquè la resolució impugnada no vulnera el dret d'accés a la informació pública.
2. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 66/2019 i disposar la publicació de la present resolució en el web de la GAIP.

Per substitució

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.